У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 91. ЧЕТВЕР, 21-го ТРАВНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 21, 1970 No. 91. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 20 травня 1970 :

В АМЕРИЦІ

ВІДОМИЙ АСТРОНАВТ НІЛ АРМСТРОНҐ, який був першою людиною, що станула на Місяці, покидає корпус астронавтів і займає становище урядовця в бюрі Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації. Армстронґ був цивільним летуном і виконував пробні лети на X-15, він був летуном - астронавтом на „Джеміні 8" і членом залоги космічного корабля „Аполло 11", яка минулого літа здобула Місяць. Космічна Адміністрація називає Армстронга „передовим дослідним інженером при випробовуванні нових типів літаків".

ДЖАН Л. СОЛТОНСТОЛ МОЖЕ БУТИ противником 78-річного конґресмена демократа Джана МекКормека, який займає становище спікера Палати Репрезентантів, і який пост конґресмена займає вже 42 роки. 54-річний Солтонстол є демократом, він є радним міста Бостону, гостро виступає проти війни у В'єтнамі. Та в демократичних колах гадають, що містер Солтонстол не дуже легко зможе перемогти старенького МекКормека, який втішається великою популярністю в стейті Массачусетс. Правибори відбудуться 15-го вересня ц. р., але до 28-го липня треба зголосити кандидатуру.

АСИСТЕНТ СЕКРЕТАРЯ ОБОРОНИ Роберт Ф. Фрегайк, промовляючи в Палатній Підкомісії Видатків, твердив, що на розвідку в армії, фльоті й летунстві витрачається в цьому році 2.9 більйона долярів. В червні ц. р. у військових розвідках буде затруднених 136,114 осіб, але в 1971-му році це число буде зменшене на 6,575 осіб, а видатки на розвідку в найближчому фінансовому році, що закінчиться 30-го червня 1971-го року, будуть зменшені на 100 мільйонів. Та ці видатки не покривають витрат, які має Центральна Розвідча Аґенція, і які видає на розвідку Державний Департамент.

ВИДАТКИ НА НАУКОВІ ДОСЛІДИ в 1969 році становили 26.25 більйона долярів, а цього року вони мають дійти до 27.25 більйона долярів. Витрати на досліди й розвиток в 1960-му році становили 13.73 більйона, а в 1965-тому році — 20.44 більйона долярів. Про це звітує Крайова Національна Фундація, яка пригадує, що в 1953 році видатки на наукові досліди виносили 5.2 більйона. Ці всі фонди складаються з витрат Федерального Уряду, промислу, університетів і коледжів та пожертв неприбуткових організацій.

АМЕРИКАНСЬКІ АВТОМОБІЛЬНІ КОМПАНІЇ плянують продукувати малі авта, на взір малого німецького авта т. зв. „фольксваґен-у". Восени цього року Дженерел Моторс має випустити на ринок мале авто „Веґа 2300", яке мають продукувати без змін впродовж 4-ох років. Крайслер плянує випустити мале авто восени 1971-го року. Корпорація Амерікен Моторс вже має на складі мале авто „Ґреммін", а Фордова Корпорація цієї осени продукує мале авто „Пінто", яке впродовж найближчих років не буде змінене щодо свого вигляду, хоч може бути поліпшене, як заявив Генрі Форд другий — „Пінто" буде на 4 цалі довше від „фольксваґену".

У СВІТІ

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ВІДКЛИКАВ призначену на 20 травня ц. р. 137-му з черги зустріч американського й комуно - китайського амбасадорів у Варшаві. В офіційному комунікаті сказано, що „з уваги на щораз поважнішу ситуацію, створену урядом З'єднаних Держав, який самовільно вислав війська до Камбоджі і поширив війну в Індо - Китаї", повідомлено Вашинґтон про відкликання запляннованої зустрічі. Дата нової зусстрічі буде усталена між „зв'язковими обох сторін".

ПАПА ПАВЛО VI ЗАКЛИКАВ знову великодержави до замирення у Південній Азії та на Близькому Сході. Він промовляв до Колеґії кардиналів, скликаної, як дорадче тіло, в справі канонізації 40-ка англійців і валійців, які загинули мученицькою смертю в 16 і 17 сторіччях в обороні своєї католицької віри. Папа заповів, що канонізацію тих 40 мучеників переведе 25 жовтня ц. р.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВАЛЬТЕР ШЕЕЛЬ ЗАЯВИВ, що збройна інтервенція ЗСА в Камбоджі „була, здається, з військового погляду неминучою". Коли журналісти звернули йому увагу, що те його становище перечить постанові з'їзду Соціял - демократичної партії канцлера Віллі Брандта, яка натаврувала інтервенцію ЗСА в Камбоджі — Шеель відповів, що він не є членом соціялістичної партії і тому її постанови його не обов'язують.

У ТУНІЗІЇ ПОСТАВЛЕНО перед суд колишнього міністра фінансів Ахмеда Бен Саляха, якого загально вважали за потенціяльного наступника президента Габіба Бурґіби. Йому закидають державну зраду: змову щодо державного перевороту, в якому він прийшов би до влади, та свідоме фальшування економічних звітів і статистики задля дискредитування режиму.

У МОСКВІ ВІДБУЛАСЯ церемонія „усамостійнення" Російської так званої Метрополітальної Православної Церкви, чи пак надачі їй автокефалії. Московський православний Патріярхат, від якого приїздив до ЗСА митрополит Нікодим, погодився визнати канонічність Російської Православної Церкви в Америці за ціну, щоб автокефалію тієї Церкви отримано власне з рук московського Патріярхату і таким чином визнано між ними „духовий" зв'язок. На ту церемонію прибула з Америки 5-членна делеґація під проводом епископа Теодозія. Приявним на церемонії був амбасадор ЗСА Джекоб Д. Бім. В ЗСА є ще друга Російська Православна Церква, так звана Зарубіжна.

З ПОРТУ САФІ В МАРОККО ВИПЛИВ норвезький подорожник Тор Гаєрдаль на довгому на 40 стіп човні, збудованому докладно за взорами, що їх знайдено на рельєфах і малюнках на розкопаних старовинних єгипетських будівлях. Тор Гаєрдаль хоче доказати, що старинні єгиптяни мали вже 4.000 чи 5.000 років тому такі човни, якими можна було переплисти Атлантійський океан. Ціллю подорожі Тора Гаєрдаля є узбережжя Мехіка. В перших 24-ох годинах він відбився від Сафі на 100 миль.

МОСКОВСЬКИЙ ПОЕТ ЄВГЕНІЙ ЄВТУШЕНКО НАПИСАВ вірш у честь 19-тирічної американської студентки Елісон Кравзе, яка згинула під час студентської демонстрації в Кент-стейтовому коледжі 4 травня ц. р. Вірш має заголовок „Квіти і кулі" і надрукувала його московська „Правда".

У ДРУГОМУ ДНІ НАРАД 27-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ ВИЧЕРПАНО ЗАПИТИ І ВІДПОВІДІ ДО ЗВІТІВ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ

Клівленд, Огайо. — У вівторок 19 травня ц. р., у другому дні нарад 27-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яка відбувається в готелі Статлер-Гілтон, вичерпано запити до звітів головних урядовців та їх відповіді на запити. Було всіх 35 делегатів, які мали по кілька запитів, зокрема до головних екзекутивних урядовців, як також до деяких контролерів і до головних радних та до редактора, заторкуючи в них багато фінансових, організаційних та культурно - видавничих справ. Відповіді на запити давали поодинокі головні урядовці і редактор. Нарадами проводили на зміну обидва заступники предсідника Конвенції — мґр Михайло Дужий і Павло Дорожинський.

Склад Комісій

На початку другого дня нарад проголошено склад обраних попереднього дня Конвенційних Комісій, які опісля уконституувались. Комісії обрано в такому складі:

— ВИБОРЧА КОМІСІЯ: о. Богдан Смик, д-р Олександер Соколишин, д-р Роман Смук, Михайло Воробець, Микола Бобечко, Володимир Левенець, Єфим Омельченко, о. Степан Біляк, інж. Іван Скіра, Ярослав Карпяк та Микола Андрухів.

— КОМІСІЯ ПРОСЬБ: о. Омелян Мицик, д-р Павло Дубас, Ґеновефа Жеребняк, д-р Мирослав Кальба, Іван Попович.

— ФІНАНСОВА КОМІСІЯ: Марія Шпікула, Осип Бакай, мґр Іван Винник, д-р Василь Вишиваний та Евстахій Гомотюк.

На третій день нарад, в середу 20 травня, передбачено дискусію над звітами головних урядовців, до якої зголосилося 46 делегатів, та вибір кандидатів на головних урядовців.

Президент Ніксон передбачає дефіцит в цьому і в найближчому фінансових роках

Вашинґтон. — Президент Ніксон ствердив тепер, що в цьому фінансовому році, який скінчиться 30-го червня 1970, передбачений дефіцит у федеральному бюджеті у висоті 1.8 більйона долярів, а у фінансовому році 1971-му дефіцит мав би становити 1.3 більйона долярів. Прибутки державної скарбниці зменшилися тому, що економіка сповільнила темп збільшення. В лютому ц.р. передбачали фахівці в Департаменті Скарбу надвишку у федеральному бюджеті у висоті 1.5 більйона, а в 1971-му році у висоті 1.3 більйона долярів. Президент заявив, що виключене є збільшення податків у фінансовому році 1971, але у фінансовому році 1972-ім треба буде збільшити федеральні податки. Проєкт нових податків буде готовий в січні 1971 року. Президент заявив, що малий дефіцит у федеральному бюджеті зовсім не свідчить про те, що Уряд не має контролі над бюджетом, і що боротьбу проти інфляції треба буде припинити. Президент сказав: „Найважливішим в цій справі це те, щоб зберегти контролю над державними видатками і в цьому ми мусимо бути послідовні". Дефіцит у бюджеті виник тому, що бизнесові корпорації мали менші прибутки і вплатили на 3 більйона менше податків. Але прибутки у фінансовому році 1971 передбачають у висоті 205.6 більйона, на 4.8 більйона більше, як в лютому ц.р., бо сподіваються, що економіка в другій половині ц.р. і в наступному, збільшить темп розвитку. Передбачений дефіцит у висоті 1.3 більйона на 1971-ий рік може значно збільшитися, коли Конґрес не схоче схвалити ті пропозиції, які подав Ніксон. Уряд пропонує: 1. Збільшити поштові оплати. 2. Новий податок від газоліни, що має домішку олива. 3. Приспішити збірку податку від подарунків. 4. Зменшити видатки на деякі рільничі й освітні програми. Президент заявив, що Конґрес мусить співпрацювати, якщо хоче, щоб витрати Уряду були контрольовані.

В Ню Йорку відбудеться маніфестація „мовчазної більшости" під гаслом „Салют Америці!"

Ню Йорк. — У п'ятницю 22-го травня ц.р. о 8-ій годині вечора в Мангеттен Центрі, 34-та вулиця при 8-ій Евеню в Ню Йорку, Мобілізаційний Комітет Мовчазної Більшости влаштовує патріотичну маніфестацію, на якій виступатимуть з промовами визначні політичні діячі. Ціллю маніфестації є задемонструвати патріотизм до З'єднаних Стейтів Америки та заявити підтримку мовчазної більшости урядовій політиці Президента Р. Ніксона. Комітет Поневолених Народів, Відділ в Ню Йорку, що його очолює п. Меттю Трой, при співучасті представників Американських Приятелів Антибольшевицького Бльоку Народів, організації Американці за Визволення Поневолених Націй, Інк. та Конференції Американців Центрального й Східньо - Европейського Походження, вирішив на спільних зборах, які відбулися 18-го травня ц.р. в готелі Комодор в справі підготови до Тижня Поневолених Народів, взяти організовану участь в згаданій маніфестації та закликати до масової участи в ній всі народи, що батьківщини їхнього походження поневолені комуністичним імперіялізмом. Комітет Поневолених Народів закликає також українців масово заманіфестувати свою підтримку для конструктивних сил ЗСА.

ПРОФ. ІВАН ВОВЧУК ДОПОВІДАТИМЕ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон. — У неділю 24-го травня 1970 р. в год. 6-ій вечора в залі УПЦеркви св. Тройці, 836 Lyons Ave., Irvington, N. J. старанням 1-го Відділу ООЧСУ відбудеться доповідь проф. Івана Вовчука на тему: „Хто кого?" Зокрема порушить доповідач такі актуальні проблеми: „У війнах — мир. Вузли світової напруги. Два протиставні світи. Приреченість імперської системи СССР. Національна ідея в боротьбі проти так званих принципів московського інтернаціоналізму. Підспіви за імперськими нотами тут".

Ніксон відбув наради з членами Уряду про всі актуальні справи

Вашинґтон. — У Білому Домі відбулося під головуванням президента Ніксона засідання ради міністрів, на якому приявними були всі члени Уряду, за винятком секретаря здоров'я й освіти Роберта Фінча, який перебуває в шпиталі, та генерального прокуратора Джана Мічелла, який виїхав був до південних стейтів у зв'язку з новим загостренням расових відносин. На тому засіданні державний секретар Вілліям Роджерс доповідав про міжнародну реакцію на інтервенцію в Камбоджі, а секретар оборони Мелвін Лерд з'ясовував ситуацію в Камбоджі. Секретар внутрішніх справ Волтер Гікел, який у своєму листі до Президента з 6 травня перестерігав проти „відчужування" американської молоді, доповідав про ситуацію в університетських кемпусах і про способи поліпшення зв'язків між Урядом та загалом студентської молоді. Секретар міських справ Джордж Ромні реферував справу розбудови міст. За твердженням пресового референта Білого Дому Рональда Зіґлера те тригодинне засідання було надзвичайно одверте й ділове. Останнє засідання ради міністрів відбулося 16 квітня.

Рада Безпеки ОН знову натаврувала Ізраїль за наскок проти Ливану

Об'єднані Нації. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй „засудила" Ізраїль 11 голосами без ніякого спротиву наскок проти Ливану, переведений 12 травня ц. р. У тій резолюції сказано, що якщо такий рейд повториться, то Рада Безпеки „розгляне можливості гострішої акції". За ту резолюцію голосували також З'єднані Стейти. Ізраїльський амбасадор заявив, що та резолюція „односторонння", бо нічого не згадує про арабських терористів, які з території Ливану этакували Ізраїль і спровокували той рейд ізраїльського війська і що той рейд не був звернений проти Ливану, а власне проти терористів, які зловживають територією Ливану. Це вже восьмий раз від червневої війни в 1967 році, що Рада Безпеки таврує Ізраїль за його збройні відплатні дії проти його арабських сусідів. Тим часом на ізраїльсько-арабському відтинку прийшло до нового невеликого висаду єгипетських вояків на Синайському півострові. Ізраїль твердить, що танковим, гарматнім і летунським вогнем відперто той десант, в якому шість єгипетських вояків залишились мертвими на окупованому Ізраїлем Синайському півострові, а тіло ще одного вбитого арабського вояка поплило Нілем. Та битва тривала три години.

Японія інтервеніюватиме у Лондоні і в Москві в справі миру у В'єтнамі

Токіо. — Японська Рада міністрів рішила вислати спеціяльного амбасадора до Лондону й Москви та до Об'єднаних Націй, щоб добитися скликання нової міжнародної конференції для замирення у Південній Азії. Рішення Японії спирається на висліді минулотижневої конференції 12-ох азійських держав в Джакарті, в Індонезії, де рішено покликати до життя тричленну Комісію для сприяння замиренню в Азії. Членами тієї Комісії є Японія, Індонезія і Маляйзія. Японія порозуміється ще з названими двома іншими азійськими державами щодо спільної мирової акції. Камбоджа не вдоволена вислідами конференції в Джакарті, бо вона просила дати їй військову й економічну допомогу, якої не дістала.

Тим часом на території Камбоджі продовжуються бої. Про долю одоченого комуністами міста Трам Хнар за 25 миль від столиці Камбоджі Пномпеню покищо нічого не відомо. Зате комуністам удалося оточити ще одно камбоджське місто Ломфат. Але водночас американські й південно-в'єтнамські війська віднайшли на зайнятому ними терені в Камбоджі дальші склади зброї, амуніції і харчів.

Між СССР і Румунією продовжуються давні розбіжності

Москва. — У Москві перебувала впродовж двох днів румунська делеґація під проводом президента Ніколая Чаушеску. Перед від'їздом румунської делеґації оприлюднено спільний комунікат, в якому стверджено, що розмови були „одверті в приятельській атмосфері". За комуністичною термінологією це означає, що виявилися розбіжності, яких не вирівняно. Наради торкалися „теперішньої міжнародної ситуації та світового комуністичного й робітничого руху". Обидві сторони рішили, мовляв, „змагати далі до закріплення і поширення совєтсько-румунських взаємин". За твердженням західніх обсерваторів в Москві — найбільші розбіжності між СССР і Румунією стосуються двох справ: відношення до Комуністичного Китаю та економічної політики, при чому румуни є проти централього плянування економіки для всіх комуністичних держав в Комеконі і тим більше — проти достосування тієї політики до потреб СССР, який накидав би в Комеконі свою волю.

Інж. М. Корчинський бере участь у міжнародній конференції

Піттсбурґ. — Інж. Михайло Корчинський, заступник директора дослідів сталеварної фірми Джонс і Ляфлін у Піттсбурґу бере участь у міжнародній конференції у Нюрнберґу, Німеччина, в днях 20 до 23 травня ц. р. Симпозіюм присвячений новим досягненням у ділянці високоякісних сталей. Інж. Корчинський є одним із 3-ох американських науковців, що їх запрошено до участи в конференції. Його доповідь: „Вплив ніобію, ванадію та тітану на прикмети сталей високої міцности" є підсумком праць автора за останні роки. Інж. Корчинський є членом Товариства Українських Інженерів Америки, Українського Технологічного Товариства у Піттсбурґу, та ряду американських професійних товариств. За уліпшену методу виробництва сталі високої міцности його нагороджено у 1965 р. медалею Американського Інституту Заліза і Сталі.

Верх. Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий відбув у Лондоні пресову конференцію з британськими журналістами

Лондон. (Р. Ч.) — В понеділок дня 11-го травня ц. р. Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, який перебував у Великій Британії на Архипастирських відвідинах, відбув пресову конференцію з представниками британської преси.

Конференція відбулась у великій залі при католицькій катедрі в Лондоні. Понад 30 журналістів взяло в ній участь. Конференцію проводив п. Ґреґем, перекладав із української мови на англійську мґр В. Микула. Верховному Архиєпископові поставлено ряд питань, на які він відповідав в українській мові. Серед питань поставлених Кардиналові були такі: яка його ціль приїзду до Великої Британії, чи має він намір відбути розмови із британськими офіційними чинниками, про стан релігійних справ у СССР, зокрема ж Української Католицької Церкви, чи міг би він розказати дещо про свої переживання в часі ув'язнення, чи має намір написати свої спомини, які є його погляди на справи целібату у католицькій церкві, яке його становище у справі Патріярхату для Української Католицької Церкви?

На всі питання Верховний Архиєпископ давав, у більшості, вичерпні відповіді. У справі евентуальної інтервенції британських офіційних чинників для облегшення ситуації церков у СССР Кардинал заявив, що йому відомо про деякі заходи британських офіційних чинників у тих справах і висловив думку, що добре було б, щоб ті заходи „відповідними каналами" проводились. У справі Патріярхату УКЦеркви заявив, що він є за створення його та подав ширші причини для цього.

Відповіді Кардинала були прості, ясні і вичерпні. Часом переплітані натуральним гумором, що й було відмічено потім пресою.

Лондонська преса з 12-го травня помістила звіти із пресової конференції. Наводимо на цьому місці звіт співробітника газети „Ґардієн" Деніса Баркера п. з. „Український Кардинал на візиті втраченої надії":

„Сумна людина орлиного вигляду піде сьогодні до Палати Громад, щоб захищати змарнілу але непоборену справу. При своїх 78 роках — з чого 18 у таборах примусової праці та в'язницях — Кардинал Йосиф Сліпий є дуже мудрий, надто іронічний, і надто свідомий неспроможностей західних демократій допомогти чимось в справі релігії в СССР. Він буде вдоволений запевненням, що британці будуть і далі піддержувати і допомагати 25.000 громаді українців-католиків у цій країні, громаді, якої він є головою, резидуючи в Римі. Коли б Британський Уряд неочікувано засудив би релігійні переслідування в Росії, він уважав би це за помічне, але майже як щось надзвичайне. Кардинал Сліпий, Голова Української Католицької Церкви Східнього Обряду сказав, що цілі його візити не є тільки чисто суспільного характеру; між

(Закінчення на стор. 3-ій)

Українська католицька парафія в Ню Гейвені відзначає 40-річчя священства Всч. о. Й. Скульського

Ню Гейвен, Конн. (в. д.) — Громадський Комітет під головуванням п. Д. Горбатого в Ню Гейвені влаштовує в неділю 24 травня о п'ятій годині по полудні ювілейний бенкет в сороклíття священства Всеч. о. Йосифа Скульського, сотрудника української католицької Церкви в Ню Гейвені. Всеч. о. Йосиф народився у Львові, де його батьки працювали у митрополичій канцелярії. Середню освіту здобув в українській Академічній Гімназії, яку закінчив у 1914 році. З вибухом першої світової війни був змобілізований до австрійської армії і був на російському, а опісля італійському фронті. По повороті з італійського полону вступив на Богословські студії у Львові, і був висвячений Кир Іваном Бучком у 1930 році. Сповняв душпастирські обов'язки в різних парохіях на Україні, до 1944 року, коли за дозволом св. п. Митрополита Андрея виїхав на захід. По різних переживаннях прибув зі своїм сином до Риму, а звідсіля виїхав до Бразилії, де перебув до 1955 р., обслуговуючи наших людей у Ріо де Жанейро. 1955 року переїхав до СЗА і тут знову працює душпастирем у різних парохіях, а від семи років сповняє обов'язки сотрудника в Ню Гейвенській парохії. Не зважаючи на свій вік, він завжди повний сили й енергії. У відзначуванні сороклітнього ювілею Всч. о. Й. Скульського братиме участь Кир Йосиф Шмондюк, епископ Стемфорду.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІДБУВСЯ ПОХОРОН СЛ. П. Д-РА ЮЛІЯНА ЛИСЯКА

Торонто. — Уранці 6 травня 1970 р. несподівано помер у Торонті відомий культурно-громадський діяч, бл. п. д-р Юліян Лисяк, проживши 64 роки. Доктор слов'янської філології, автор статтей і рецензій, активний громадянин, впродовж багатьох років він виконував обов'язки секретаря Правління Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, ОПЛДМ. Після сумної релігійної відправи бл. п. д-ра Юліяна Лисяка поховано при численній участі громадянства в суботу 9-го травня на місцевому цвинтарі. Коротко перед смертю сл. п. д-р Юліян Лисяк брав активну участь у з'їзді ОПЛДМ.

ВИСТАВКА БАЧВАНСЬКОГО ОРНАМЕНТУ

Філядельфія. — Дня 26-го травня ц. р. заходами 98-го Відділу Союзу Українок Америки була відкрита тут у домі СУА при 49-36 Норт 13 вул. виставка бачванського орнаменту. Складається ця виставка з зарисовок бачванського маляра Юліяна Колесара, який показав у них орнамент меблів, вишивок і кераміки. Виставку доповнюють тканини бачванських українців випозичені з Музею Народної Творчости СУА в Ню Йорку. Відкрита виставка бачванського орнаменту ще тільки до 24 травня ц. р.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва, Пейпінґ і Камбоджа

Коли можна було побоюватися, що збройна інтервенція Америки в Камбоджі зблизить Совєтський Союз з комуністичним Китаєм і змонтує їхній спільний фронт проти Америки, то насправді та подія спричинилась до ще більшого загострення їхнього конфлікту. Між Москвою і Пейпінґом пішла гра за впливи у Камбоджі, а через неї і на всьому Півдні Азії. Колишній правитель Камбоджі князь Нородом Сіянук шукав підтримки у своїх заходах привернути втрачену владу у Москві і в Пейпінґу. Але, остаточно спершися на Пейпінґ, викликав туди гурт своїх найближчих прихильників і там проголосив створення власного уряду в екзилі. Комуністичний Китай був першою державою, яка визнала той уряд, і Сіянук поспішив заявити, що Китай є „приятелем число 1" Камбоджі.

Ясно, що це не сподобалось Москві. Привітавши Сіянука з створенням його „уряду", совєтський прем'єр Алексєй Косиґін все ж не назвав його головою держави, і СССР дотепер того уряду не визнав, а свого амбасадора з Пномпеню не відкликав. А у великій деклєративній статті московської „Правди" можна було вичитати виразну причину, чому Совєти зайняли, бодай покищо, вичікувальну позицію супроти подій в Камбоджі.

Москва правильно розшифровує гру Пейпінґу: він використовує всі „визвольні рухи", в тому числі й „прогресистів" Сіянука, як засіб для підкорення собі Індо-Китаю, а після того й цілої Азії. Тому й пригадує „Правда" добу китайських богдиханів. Можна сумніватися, чи під „ханами" „Правда" розуміє Джінґіс-хана, який завоював Китай і відтіль сам та його нащадки перемаршували аж над Дунай і володіли 300 років в Московщині, — чи радше тих ханів, які після династії Мінґів за Манчу і його наступників в 17 і початках 18 ст. ст. запанували в Манджурії, Монголії, Тибеті, Туркестані, Бірмі, Непалі, Кореї... Фактом є, що Москва не має ніякого інтересу в тому, щоб допомагати комуністичному Китаєві стати твердою ногою в колишньому Індо - Китаї і відтіль поширювати свою владу на ввесь азійський континент.

Ця ситуація дає можливості маневрування американській дипломатії. Але ці можливості невеликі, бо Совєти побоюючися закиду „зради" комуністичних інтересів та „злигання" з Америкою, протиставляться китайській експансії і не вирікаються плянів угробити вільний світ.

Голос працюючих

Понад 50 років тому провідник большевиків Ленін-Ульянов написав до американських робітників листа, в якому цей рятівник Російської імперії, покликаючись на Маркса, як на ширму для реалізації своїх суто російських плянів, закликав американське робітництво „вчинити революцію", усунути законні органи влади, коротко — „прозріти" й допомогти російським комуністам. Цей лист був голосом у порожнечу, бо його автор, дрібнобуржуазний інтеліґент, якому не доводилось ні однієї години попрацювати біля варстата, який зовсім не знав американського робітництва, не розумів його зацікавлень, потреб і вимог. Як виявилось 1917-20 рр., Ленін - Ульянов не знав не тільки американського, а й свого, російського робітництва: закликаючи „пролетаріят" Росії валити царизм, він після перемоги большевиків встановив ще гіршу систему визиску трудящих — державний капіталізм.

Цього року Москва під повними вітрилами намагається просувати так зв. ленінське вчення в країни вільного світу, особливо для недосвідченої, хоч і як ідеалістично настроєної молоді. Саме на відзначення 100-ліття з дня народження Леніна, ідеї якого збанкрутували в самому СССР, втягнено до комуністичної партії Франції 25 тисяч нових членів, у ЗСА й Канаді створено комсомольські організації, а у Франції навіть піонерську, для дітей-школярів... Однак, працюючі люди у названих та в інших країнах вільного світу розуміють чи тільки інтуїцією відчувають, що насправді з комуністами їм не по дорозі. Добре забезпечені економічно робітники ЗСА і Канади є проти комуністів і комуністичної диктатури, хоча за твердженнями Леніна це саме вони мали б творити комуністичну партію.

Справжнім поличником для ЦК КПСС і комуністів у Америці був недавній виступ нюйоркських робітників-будівельників, які розігнали лівих демонстрантів за вимогу безоглядного миру у В'єтнамі, себто капітуляцію перед комуністичним агресором у В'єтнамі. Мільйони робітників Америки належать до мовчазної більшости, яка не завжди буде мовчазною, коли галаслива тотальна меншість не припинить свого галасу, який іде лише на руку імперіялістичній Москві.

В. Чапленко

ЗАМІСТЬ ДИСКУСІЇ — „ПРОРОБКА"

У своїй статті „Чи зловісні передзнаки?", що була свого часу надрукована в „Свободі", я писав про підозрілого характеру статті в газеті „Літературна Україна", що їх можна було зрозуміти як початок нового русифікаційного натиску на українську мову. Це були статті А. Коваль, С. Єременко, С. Ковганюка, а також редакційна нотатка, що заповідала дискусію про льокалізми, архаїзми й новотвори в мові переважно перекладних текстів. Але це було під час ленінської лихоманки, коли й „Літературну Україну", як і всі інші тамтешні газети та журнали заповнювано п е р е важно „ювілейними" текстами, тож можна було думати, що проголошена дискусія відбудеться пізніше.

Та от у числі „Літературної України" з 28 квітня цього року з'явилася велика стаття „героя соціялістичної праці, заслуженого вчителя УССР, члена - кореспондента Академії Педагогічних Наук СССР В. Сухомлинського „Джерело невмирущої криниці". Стаття ця про українську мову, але не на тему сподіваної дискусії: автор дорікає вчителям, що вони не розвивають у своїх учнів образної мови, а подають „сухий" словесний матеріял, такі речення, як от „учень іде до школи", а не такі, як, наприклад, „заснув у лузі вітер". Свої міркування він зміцнює такими думками: „Життя слова — ось та найтонша й наймiцніша ниточка, яку треба нам, друже (стаття написана в формі „листів до словесника"), проснувати від кожного серця до великого й вічного — рідної мови".

З автором можна сперечатися, чи всякий мововжиток має бути такий образний, як він пропонує, бо є ж наукова й ділова мова, яким, навпаки, образність шкодить, порушуючи точність вислову, але навіть оце одне наведене речення свідчить про те, що ця стаття написана в зовсім іншому, ба й протилежному дусі, як рівняти з отими „переддискусійними". Сама її поява, як і згаданий у моїй попередній статті факт, що стаття А. Коваль була надрукована з майже місячним розривом, свідчить про якусь залаштункову боротьбу навколо питання, чи варто розворушувати справу сучасних норм української літературної мови. Яку участь у цій розгрі бере згаданий у моїй статті новий член редакційної колегії О. Воложенінов трудно тепер сказати, можу тільки відзначити, що ще 1965 р. в „Літературній Україні" ч. 43, була надрукована його стаття „Тарасові жарти", отже, він не цілком нова для української преси постать.

А вся ця „історія" ще раз свідчить про те, що редактори в большевицькій пресі — це линвохідці, яким треба дуже спритно балянсувати, щоб не полетіти сторч головою, як уже й полетіла в зв'язку з питанням про українську мову М. Малиновська. Про це ж таки свідчить і повідомлення, надруковане в цьому ж числі з 28 квітня „Літературної України" — „у президії СПУ".

Невеличке це повідомлення написане „сухою" протокольною мовою, але воно має прямий зв'язок із отими „п е р еддискусійними" статтями. Ба більше: можна навіть думати, що ті статті були гарматною підготовою до атаки на редактора журналу „Всесвіт" О. Полторацького. Та й автори статтей критикували переважно мову перекладів, друкованих у цьому журналі. Як відомо, Ол. Полторацький до которого часу досить спритно „балянсував", виступаючи в ролі мало не поліційного посіпаки, нападаючи на Івана Дзюбу, а заличковано, без називання прізвища навіть на О. Гончара. Ще в січні цього року він виступив на пленумі Правління СПУ з промовою під „благонадійним" наголовком „В напрузі ідеологічного двобою" („Літературна Україна" з 20 січня). Але його „балянсування" тим трудніше, що він редагує журнал, який зв'язує читачів із вільним світом, в якому друкуються твори закордонних письменників. І цей журнал має більший успіх, ніж будь - які з „батьківщаних" журналів. Цим і хвалився Ол. Полторацький в отому своєму виступі.

„Ми починали з 7.5 тис. примірників, — казав він. — Незабаром, коли вийде січнева книжка, читач побачить у ній іншу цифру — 54.250. Ми провели вибіркову анкету в двох бібліотеках. Нас цікавило насамперед, як журнал читається. В бібліотеці Академії Наук з усіх всесоюзних і республіканських часописів ми стоїмо на другому місці. В іншій бібліотеці, районній, нас читають найбільше". Згадав він іще й той факт, що коли вони видали роман Е. Гемінґвея „За ким сумує дзвін" накладом 65 тисяч, то він був у книгарнях „лише один день". Отож партія, яка, як чорт ладану, боїться „ідеологічної зарази", й не могла не звернути уваги на цю „небезпеку". З огляду на це й була зроблена гарматна підготова до „проробки" редактора „Всесвіту" в дусі „проробок" ще сталінської доби.

У згаданому повідомленні читаємо: „Основне питання порядку денного — обговорення роботи редакції журналу „Всесвіт". Перед цим питання про „Всесвіт" розглядалося на засіданні партійного комітету СПУ, на якому було висловлено серйозні критичні завваження щодо роботи головного редактора Ол. Полторацького, комуністів, партійної організації та редколегії журналу". Як хибне в цьому журналі відзначено те, що йому „бракує ґрунтовности й наступальности, далеко не у всьому задовольняє висвітлення творчих зв'язків із зарубіжними (замежними! — В. Ч.) країнами, діяльности комуністичних і робітничих організацій за рубежем (за кордоном — В. Ч.), викриття всіляких фальсифікаторів радянської української літератури тощо". Відзначено й те, що в цьому журналі „не завжди забезпечується належна якість перекладів". І на цей погук партії геть чисто всі, що були на засіданні, — Первомайський, Дмитрук, Затонський, Лукаш, Коротич, Павлич-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Любомир Винар

УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО

(1965-1970)

(1)

У березні минуло п'ять років від часу заснування Українського Історичного Товариства. З цієї нагоди хочемо поділитися з українською громадою нашими думками про працю Товариства, наші успіхи й недотягнення, а також познайомити з пляном нашої праці на 1970-ті роки. Хочемо запізнати ширші круги нашої громади з основними завданнями Українського Історичного Товариства, а також подати його коротку історію.

Причини створення і завдання УІТ

У листопаді 1964 р. оформилася Ініціятивна група УІТ, яка мала підготовити засновуючі збори Товариства. Перед майбутнім дослідником українського наукового життя поза межами України вирине питання про причини заснування УІТ. Як відомо, у вільному світі вже давніше були оформлені Академія Наук і Наукове Товариство ім. Т. Шевченка. На терені ЗСА діяли вже Історична секція УВАН і Історично - Філософічна секція НТШ. Отже, пощо було творити ще одну наукову установу. Цей запит відкрито стояв перед творцями Товариства. Ми брали до уваги в першу чергу стан історичних досліджень на еміграції, українську історичну науку в Україні, проблему координації українських історичних дослідів і справу продовження видання „Українського Історика", який появлявся від 1963 року.

Якщо йдеться про історичні дослідження українських істориків у вільному світі, то вони були нескоординовані. Бракувало обдуманої програми, а також відповідного пляну праці. Напружені взаємини між АНТШ і УВАН у ЗСА не сприяли зрозумінню потреби співпраці. Отже, треба було нової ініціятиви і нових настанов для розвитку української історичної науки в ЗСА, Канаді і Европі.

Коли в першій підготовчій фазі організації УІТ деякі члени УВАН і НТШ пропонували, щоб нове товариство стало автономною одиницею в рямцях їхніх організацій — наша відповідь була ясна: Українське Історичне Товариство має об'єднати істориків без огляду на те, до якої наукової установи вони належать. УІТ має стати форумом співпраці всіх дослідників, а не лише одної наукової установи. Замість витрачати час на роздуми і здогади, хто був „першою" і „справжньою" академією наук, зведення, на нашу думку, зайвих двобоїв за „першість" і „заслуженість" — ми бажали розгорнути конкретну працю, яка принесла б тривкі успіхи. Крім того ми бажали включити в членство УІТ також любителів української історії, а не обмежувати УІТ лише дослідниками історії і допоміжними історичними науками. Отже, вимогою хвилини було створити окреме історичне товариство з широкою членською базою, не обтяженого внутрішньою боротьбою.

Увесь час нам присвячувала одна основна ідея — причинитися до поновного ренесансу української історичної науки поза межами України.

Не зважаючи на наші численні письмові виясненння причин організації УІТ, з н а й шлися одиниці, які твердили, що поява „ще одного товариства" послабить працю вже існуючих наукових установ і не вплине позитивно на організацію історичних дослідів. Були й такі коментатори, які бажали пов'язати постання Товариства з впливами політичних середовищ. Це були зовсім недоречні і необґрунтовані висновки з головним мотивом дискредитувати діяльність новопосталого Товариства в самих початках його діяльности. Вони базувалися на повному непорозумінні природи наукової установи і наукової праці, яка не може в'язатися з будь-якою політичною або ідеологічною плятформою.

Ініціятивна група складалася з 16 членів — Марко Антонович, Богдан Винар, Любомир Винар, Олександер Домбровський, Василь Дубровський, Ілля Витанович, Михайло Ждан, Ігор Каменецький, Роман Климкевич, Петро Курінний, Михайло Міллер, Олександер Оглоблин, Євген Онацький, Ярослав Пастернак, Наталія Полонська - Василенко, Микола Чубатий.

До Ініціятивної групи входили члени різних наукових товариств, представники різних поколінь українських учених, історики, археологи і дослідники допоміжних історичних наук. Вони репрезентували Східні і Західні українські землі. У Болдері, Колорадо, де проживав автор цих рядків під кінець 1964-го і з початком 1965 року, була переведена листовним шляхом основна підготовча праця для скликання засновуючих зборів Українського Історичного Товариства. 1-го березня 1965 року у висліді листовного референдуму 45 членів - засновників постало Українське Історичне Товариство.

(Продовження буде)

Дам'ян Горняткевич

МИХАЙЛО ОСІНЧУК

Чимало правди криється в погляді, що на кожного молодого адепта мистецтва великий вплив має довкілля, либонь навіть більший, ніж безпосередній провід педагогів.

Таким винятково сприятливим довкіллям у черпанні мистецької освіти був Краків. Це місто - столиця духових пам'яток польської старовини містить у себе також чимало безцінних скарбів староукраїнського мистецтва й культури, що мали непереможний вплив на формування світогляду молодих студентів - українців. До тих пам'яток належить передусім малювання каплиці Воздвиження Чесного Хреста в катедрі на Вавелі, фундація короля Казимира Ягайловича з р. 1470, розпис, виконаний староукраїнськими малярами, переємцями мистецьких традицій княжого Києва. Оця священна пам'ятка українського середньовічного малярства приковувала увагу, зокрема, всіх студентів Академії Мистецтв у Кракові, українців, що спрямовували свої перші кроки на Вавель, щоб там помолитися перед тим стінописом і набрати снаги для дальшої творчої праці.

Найглибший вплив мала оця поліхромія на Михайла Бойчука, Модеста Сосенка, Юрія Буцманюка, Осипа Куриласа, Михайла Осінчука, Андрія Наконечного та на автора цього спомину. Але Бойчук не залишався довго вірний своїй молодечій мрії й, крім одного розпису каплиці в дяківській бурсі у Львові, який він виконав на доручення Митрополита Андрея, уже не вернувся до церковного малярства. Зате Сосенко, Курилас і Буцманюк присвятили найкращі роки своєї творчости релігійній тематиці, водночас визначаючи дальший шлях своєму наслідникові Михайлові Осінчукові. А втім, Курилас і Буцманюк перейшли зі самих початків своєї праці на стилістичний компроміс: вони не плекали чистих візантійських елементів у своїх іконах, а оживляли їх реалістичними надбаннями.

Михайло Осінчук мусів підпасти під вплив поліхромії каплиці Чесного Хреста в Кракові, коли впродовж цього свого довгого і працьовитого життя йшов раз обраною дорогою, не збочував із неї й присвятився головним чином релігійному малярству. Інші роди живопису, як краєвид, чи т. зв. „тихомир'я" не приковували його уваги.

Для характеристики Осінчука слід ствердити ще один факт: Осінчук був в Академії учнем Йосифа Панкевича, незвичайно культурного мистця й педагога. Панкевич, як професор і мистець, був справжнім аристократом чи то своїми високомистецькими творами, чи своїми естетичними поглядами. Самозрозуміло, що Осінчук міг легко піддатися чарові визначного майстра, але він зумів теж опертися впливам навіть цього визначного педагога й перебрав від нього тільки методу творчої праці, а ніколи його технічні досягнення. Власне таке відношення студента до професора — не наслідувати його як артиста, а зберегти свою індивідуальність, підносить ще вище вартість Михайла Осінчука в насвітленні його заслуг.

Дехто з наших мистців-іконописців молодшої генерації висловлює погляд, що українська ікона повинна бути сакральною вже своїм виглядом, вона має тонути в темному, понурому кольориті, має тхнути старовиною, має бути архаїзована, штучно патинована, має промовляти до нас духом довгих віків. Безумовно, треба шанувати кожний здоровий напрям у церковному мистецтві (за винятком дегенеративних тенденцій, які дехто з крайних модерністів хоче впровадити в своєму „малярстві), але, пропагуючи штучні ефекти в іконописанні, ті мистці переочують факт, що власне московські конописці намагалися трактувати свої праці у виключно темному кольориті. Натомість зразковим приклонником ясного кольориту в українській іконографії був Петро Іванович Холодний, який наближався під цим оглядом до ідеальної розв'язки питання, уважаючи, що українська ікона повинна бути кольоровою візією, яка має відзначатися я к н айяснішою гамою тонів, отже має діяти на глядача екстатично. Саме тому проф. Холодний уживав тільки ясних тонів, а задовольнявся імітацією старих, потемнілих дощок.

Власне Михайло Осінчук став приклонником того самого погляду. Його ікони відзначаються дуже ясною гамою кольорів, вони спонукують глядача до святочного настрою, до глибоких розважань, до контемпляції.

Ікони Михайла Осінчука були його тихою молитвою. Хто приходив до його майстерні при 7-ій вул. у Ню Йорку, той мав враження, що переступає поріг монастирської келії й що побачить перед собою ченця, задивленого у надземні візії. На стінах видно було безліч ікон, а на малярському столі стояли мисочки з фарбами, що їх мистець сам препарував за випробуваними рецептами. Але господар був не монах, а „ветхий деньми" світський мистець із буйним сивим волоссям і добрячими очима, що приязною усмішкою вітав кожного відвідувача.

Я часто приходив до того тихого закутка, щоб поговорити з привітним господарем. Саме там мені не раз нагадувався Жигмонт Мислаковський, професор педагогіки в Краківському університеті, який висловив переді мною бажання, що хотів би замкнутися на якийсь час у келії Василіянського монастиря в Жовкві, опинитися там у блаженній тиші й спокої монастирських мурів, щоб приглянутися, як постають українські ікони, виплекані в молитовних настроях мистців. Проф. Мислаковський глибоко відчував красу нашої давньої ікони, бо, крім своєї наукової й педагогічної праці, сам був дуже добрим мистцем-малярем.

І коли я переступав поріг майстерні Михайла Осінчука з її іконами, так часто нагадувався мені проф. Мислаковський, що саме ці ікони заспокоїли б його тугу за надземною красою.

І я так часто думав тоді, чому в цій тихій робітні я не міг ніколи зустрінутися з монахами Чину святого Василія Великого, про яких мріяв Мислаковський, а які жили так близько від майстерні нашого тихого іконописця!

СИНОД ЄПИСКОПАТУ УКЦ

(7)

24. Наша Українська Католицька Церква рішає і надалі заохочувати й виховувати кандидатів до священичого стану так, щоб вони приймали св. Тайну Священства в безженності і могли всеціло посвятитися праці для Бога, Церкви й народу.

Одначе при тому наша Церква обстоює свою давню традицію допускати до священства теж кандидатів у жонатому стані.

25. З цього огляду, а також з огляду на великий брак священиків, Синод постановив звернутися до Святішого Отця Папи Римського з проханням, щоб Священна Конґреґація для Східніх Церков відкликала заборону для нашої Церкви в Америці й Канаді висвячувати кандидатів у жонатому стані.

V. Душпастирська праця

26. Згідно з рішенням Собору Ватиканського II (Завдання і життя священиків II, 4), що головним завданням Єпископів і їх співробітників-священиків є голошення Христової Євангелії всій твурі, Синод зобов'язує всіх Отців Душпастирів совісно виконувати цей, Христом вложений, обов'язок і тому проповідувати кожної неділі і свята та використовувати до цього також і інші нагоди, як вінчання, похорони і ін. Задля того належиться дуже дбайливо приготовляти і випрацьовувати духовні науки, пристосовуючи Слово Боже до щоденних потреб, вимог та умовин сьогоднішнього світу.

27. В тій цілі духвні Отці повинні покористуватися зразковими підручниками і проповідями всесвітньої богословської літератури ,а передусім відносними виданнями Українського Католицького Університету.

28. Не менше важливим завданням духовенства є навчання катихизму. Велику поміч в цьому напрямі дали й дають ченці та черниці. Дуже помічним в катихизації є Катихизм, виданий Верховним Архиєпископом. Синод поручає його гаряче усім для науки, тим більше, що він належить до найкращих видань того роду у Вселенській Церкві.

29. В цілі успішнішої помочі духовних Отців своїм Єпископам у виконуванні їхнього пастирського служіння в проводі повіреного їм стада, Синод поручає, щоб згідно з постановами Собору Ватиканського II (Христос Господь 27; Завдання і життя священиків 7) були утворені в усіх єпархіях і екзархатах „Ради пресвітерів".

30. Для всебічного пізнання духовних і організаційних потреб Божого люду та намічування практичної програми апостольської праці у всіх наших єпархіях, розуміючи при цьому завжди і екзархати, повинні, згідно з постановами Собору Ватиканського II (там же), також постати і діяти „Пасторальні Ради" з участю представників єпархіяльного і чернечого духовенства, представниць жіночих чернечих спільнот та мирян.

31. В дусі синодальної відповідальности за духове добро і розвій цілої нашої Української Католицької Церкви на Україні і в різних країнах світу на поселеннях та в дусі національної солідарности в піддержанні духових і культурних потреб цілого українського народу, Синод рішає поширити й скріпити збіркову акцію на „Церкву в потребі", передусім в часі Великого Посту, щоб могти успішніше прийти з поміччю нашій Церкві в тих країнах світу, де вона її найбільше потребує. Зібрані жертви належить відсилати до Бл. Верховного Архиєпископа, який їх буде розділювати потребуючим.

VI. Організація мирян

32. Архиєпископський Синод висловлює признання нашим церковним і громадським товариствам, організаціям і установам мирян, які в дусі християнського апостоляту беруть активну участь у праці Української Католицької Церкви та посвячують для неї свої найкращі сили.

33. Все ж таки, щоб краще відповісти сучасним потребам нашої Церкви, Архиєпископський Синод поручає всім товариствам, організаціям і установам присвятити ще більше уваги апостольським, національним, суспільним і виховним питанням нашої української спільноти. В цьому повинні активно помагати і стояти в передових рядах духовні отці і чернечі мужеські та жіночі згромадження.

34. Всі ті товариства, організації і установи, оперті на єпархіяльній основі, повинні через своїх представників входити до Головної Ради українських католицьких мирян, яка має чимскорше себе уконституювати.

VII. Виховання молоді

35. В повній свідомості своєї високої і важної відповідальности за релігійне і національне виховання нашої молоді, Синод закликає духовних отців, батьків, згромадження ченців і черниць та всі українські церковні і громадські товариства, організації і установи, основувати й піддержувати українські дитячі садки, цілоденні і вечірні школи, літні табори, курси українознавства, Український Католицький Університет з його Філіями, щоб дати можність нашій молоді вивчати українську мову ,історію, культуру і традицію свого народу. Зокрема Синод доручає таке виховання, яке зміряє в цілості до того, щоб в дусі християнської віри і релігії, пізнання свого обряду з усіми його духовними і культурними скарбами займало перше місце в теорії і її примінненні.

36. Архиєпископський Синод доручає і піддержує також матеріяльно ідею всесвітніх З'їздів української католицької молоді в цілі кращого самопізнання, зрозуміння проблеми цілої нашої Церкви і народу та намічення програми спільної дії.

VIII. Зовнішні зв'язки

37. Згідно з постановами Собору Ватиканського II (Декрет про екуменічний рух), Архиєпископський Синод рішає розпочати в тих єпархіях і екзархатах, де ще дотепер цього не вчинено, і піддержувати вже існуючі, екуменічні церковні і громадські зв'язки і розговори з Українською нез'єднаною Православною Церквою, духовними і мирянами та з іншими християнськими церковними спільнотами і віроісповіданнями.

38. В цілі успішної екуменічної акції Владики мають створити в своїх єпархіях окремі екуменічні Комісії з відповідними вказівками і засобами.

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРА В РОССФОРДІ, ОГАЙО

26 квітня 1970 р. о год. 11.15 перед полуднем по співаній Службі Божій в Українській Католицькій Церкві св. Михаїла відбулося посвячення українського прапора, якого довершив о. Л. Білос. Фундатором прапора є Б-во св. Михаїла 235 Від. УНС. По посвяченні зроблено спільну знимку, а відтак запрошено всіх присутніх на прийняття до Укр. Нар. Дому. Прийняття приготовили членкині Відділу

Рочестер — в поклоні найбільшому Поетові України

„І чужому научайтесь,
свого не цурайтесь,
бо хто матір забуває,
того Бог карає".

Цими словами починалась летючка, яка повідомляла, що заходом Українського Конгресового Комітету. Від. Рочестер, Н. Й., відбудеться 15 березня Святочна Академія, щоб вшанувати найбільшого в українському народі поета-генія Тараса Шевченка. Перша частина Академії почалась панахидою в українській Автокефальній Православній Церкві св. Покрови. Панахиду відслужив всеч. о. протоієрей Михайло Куданович. В панахиді взяла участь із своїми прапорами вся наша молодь без різниці віроісповідання, а саме: Пласт ,СУМА, ОДУМ і діти наших шкіл. Всі вони прийшли на панахиду в одностроях. Після панахиди прт. о. Михайло Куданович звернувся з закликом, щоб шанувати свої українські такі гарні традиції, щоб любити все що є своє рідне, а тим більше свою від нікого незалежну нашу Українську Христову Церкву, бо лише в своїй рідній церкві ми можем свобідно молитись Богу.

Святочна академія відбулась о 6-ій годині вечора в залі американської школи. Академія почалась американським гимном, який проспівала пані Параня Мілер. Святочну доповідь виголосив проф. Степан Чорній. Діти школи українознавства ім. Тараса Шевченка виконали „Думи Генія" літературно-музичний монтаж під мистецьким керівництвом проф. д-ра Степана Чорнія і пані проф. Ольги Чорній. Діточий хор „Соловей" виконав три пісні. Треба дати особливе признання пані Ярі Семенюк за її мистецьке керівництво цим так гарно зорганізованим хором „Соловей".

При Фортепіяні був наш молодий піяніст п. Я. Приймак. Деклямацію „Думки" виконала молоденька сумівка Наталка Целюх. Другу деклямацію „Тополя" виконала по мистецьки пластунка панна Марта Мотика. На закінчення жіночий хор СУА Відділ 46 виконав три пісні. Пісні виконано під мистецьким керівництвом пані проф. Ірини Костенюк, при фортепіяні пані Аня Сорохтей.

Український національний гимн відепівали всі присутні, і цим закінчилась святочна академія. Управа УККА в Рочестері виносить щиру подяку всім, які спричинились до влаштування свята, як і дякує всім, які прийшли на академію.

Роман М. Боднар,
секретар УККА в Рочестер

Верх. Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий

(Закінчення зі стор 1-ої)

ними є так само і те, щоб подякувати Великій Британії за її приязнь і щоб її змінити та запевнити і дальшу підтримку для українських поселенців в цій країні. В Україні і поза нею є 7 мільйонів українців католиків, але тільки ті, що є поза Україною, є вільні від натиску злиття з православною церквою — заявив Кардинал".

Верховний Архиєпископ у Британській Палаті Громад

Лондон. — Дня 12 травня, Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий відвідав британський парлямент. Він стрінувся там із групою лейбористських та консервативних послів і мав з ними розмови. Після цього відбулася „коктейл парті" на його честь.

Кардинал Йосиф Сліпий в Шотляндії

Лондон. — Продовжуючи свою поїздку по Великій Британії, Верховний Архиєпископ Кард. Йосиф прилетів літаком до Едінбурґу столиці Шотляндії, по полудні 13 травня. На летовищі зустрів його Архиєпископ Едінбурґу Кардинал Ґордон Ґрей в оточенні шотляндського католицького духовенства та група понад 100 українців під проводом українського католицького пароха Шотляндії о. д-ра М. Матичака. Того ж дня о год. 7 веч. відбулася Торжественна Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Андрея в Едінбурзі з участю понад 500 вірних із цілої Шотляндії.

У Службі Божій взяв участь И. Е. Кардинал Гордон Грей, його єпископ помічник, шотляндське католицьке духовенство і представники монаших чинів. Апост. Екзарх Кир Августин привітав Кардинала іменем вірних і просив Кард. Ґрея до слова, в якому цей останній, сердечно вітаючи Кардинала Йосифа Сліпого на терені Шотляндії, заявив, що Верховний Архиєпископ може бути гордий із своїх вірних українців., так само, як і він був і є з них гордий — в час, коли вони залишались під його юрисдикцією. Верховний Архиєпископ подякував у своєму слові за привіти, висловив свою радість із своєї зустрічі з вірними українцями у далекій Шотляндії та підкреслив обов'язок і конечність кожного працювати для рідної церкви і народу.

Сан Франсіско вшановує Шевченка

Цим роком наша громада об'єднана під проводом Відд. УКК, масовою участю звеличала пам'ять поета в часі урочистої академії, яка відбулася 22-го березня. Про поета маляра доповідав відомий громаді маляр Василь Кричевський. Доповідач зосередив увагу на малярському аспекті творчости Шевченка і викликав велике зацікавлення слухачів.

В мистецькій частині взяли участь найкращі сили нашої громади, збагативши її різноманітними виступами. Мабуть без самохвальби можна сказати, що найкращим осягом і прикрасою всієї нашої громади є мішаний хор, який під професійною кермою п-і А. Наріжної найбільш люблений. Його солісти, п-і В. Шавлач і панна М. Черепенко, це не тільки динамічні голосові сили хору, але і надзвичайно активні працівники в громадсько-церковних організаціях. Це справді соборницький хор.

Оперні виступи п-і З. Персидської і п-а М. Шедка, з якими наші громадяни познакомились кілька літ тому, є великою притягаючою силою і у великій мірі популяризують всі імпрези.

Виступи юних деклияматорів завжди вносять свіжість і новість в імпрези. Цим разом деклямації Л. Шулежка, І. Кіся і Н. Візір чергувались з бoєвістю і сантиментальністю стилів творчости Шевченка.

Академію відкрив і кермував її програмою на зміну з інж. В. Візірем, мгр. О. Кладко, голова місцевого Відділу УКК.

П. С.

Виставка Оксани Лукашевич в УВАН

Оксана Лукашевич

Заходами Мистецької Кураторії Української Вільної Академії Наук відбувається в залях УВАН у Ню Йорку, починаючи від 2 травня ц.р., ретроспективна виставка малярських праць (усіх 28) мгр. Оксани Лукашевич. Охоплює виставка три фази творчости молодої мисткині: формування, фльорентійська і латино-американська. Триватиме виставка ще тільки до 31 травня ц.р. і відкрита вона щоденно від понеділка до п'ятниці в год. 4-6 по пол. і в таких же годинах в суботи та неділі в днях 23 та 30 травня.

Оксана Лукашевич є градуанткою Сиракузького університету. З цього університету одержала стипендію на продовження студій в Академії Мистецтва у Фльоренції (Італія), де одержала звання маґістра з мистецтва. По закінченні студій у Фльоренції, подорожувала, відвідуючи мистецькі центри Европи. Після повороту до Америки була інструкторкою мистецтва в Кіркленд Арт Сентер. Одержавши знов стипендію, виїхала до латинської Америки, де продовжувала свої мистецькі студії в Університеті Гванавато у Відділі Мистецтва „Інститутo Алленде" в Мехіко. По закінченні студій у цьому Університеті одержує звання маґістра з графіки. Подорожувала багато по Мехіко, Юкатані та археологічних зонах латинської Америки.

Оксана Лукашевич мала до цього часу вісім самостійних виставок, з яких картини частинно є на теперішній виставці. Брала участь у багатьох збірних виставках українських та американських мистців. Її праці є в колекціях Сиракюзького університету, в Академії Мистецтва у Фльоренції, у відділі графіки в „Іститутo Алленде" в Мехіко та в багатьох приватних колекціях в Австрії, Америці та Мехіко.

У ГЮЗТОНІ В ТЕКСАСІ ЗБУДУВАЛИ робітники найсильнішу машину для лікування пістряка. Цю машину заінсталювали в пивниці коло шпиталю в залі, цементові стіни якої є на шість стіп грубі. Цією машиною почнуть лікувати пацієнтів за два місяці. Вона видає радіяцію силою 32 мільйонів вольтів. Досі найсильніша машина радіяційна видає радіяцію найбільше 6 мільйонів вольтів. Ця машина - прискорювач (акселератор) приміщена під площею для паркування авт, що біля шпиталю.

СИНОД ЄПИСКОПАТУ УКЦ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

39. Рівнож задля того Синод звертається до Верх. Архиєпископа Кир Йосифа, щоб він започаткував сходини представників Східніх Церков.

IX. Правничі постанови

40. Архиєпископський Синод установлює Трибунал Церковного Суду II інстанції для подружих і інших справ з осідком У Римі. Його творять українські европейські Владики під проводом Верховного Архиєпископа.

41. Йдучи слідом за постійною практикою цілої Вселенської Церкви Синод перестерігає вірних і відраджує їм мішані подружжя, тому що вони стають дуже часто нагодою і причиною до релігійної, обрядової і національної байдужности для подруг і їхніх дітей.

42. Архиєпископський Синод установлює Трибунал для беатифікаційних процесів, зложений з европейських Владик під проводом Верховного Архиєпископа.

43. Архиєпископський Синод звертається до Єпископів латинського обряду, щоб самі зберігали і видали своїм священикам доручення зберігати рішення Соборного Декрету в справі зміни обрядів.

X. Пастирське Послання

44. Для загального звідомлення і подання постанов для Духовенства і вірних, для об'єднання, скріплення і піднесення духа Синод рішив видати спільне Пастирське Послання.

(Кінець).

ПЕРЕД ПРЕМ'ЄРОЮ БАЛЕТУ „КВІТ ПАПОРОТІ"

(Рома Прийма-Богачевська та її мистецтво)

Заповіджена від довшого часу в пресі прем'єра балету „Квіт Папороті" у постановці балетниці-хореографа Роми Прийми-Богачевської — насуває певні думки відносно самої особи-постановщиці.

Заки побачимо ту цікаву під кожним оглядом прем'єру не від речі буде глянути через призму численних рецензій на сильвету Роми Прийми, її сценічно-педагогічний шлях від ранньої молодости до зрілої під оглядом мистецького досвіду „балетної перли".

Рома Прийма-Богачевська

Наша славна Рома Прийма вже в ранній молодості проявляла балетні здібності, які помогли їй в скорому часі добитися на вершини балетного мистецтва. Починаючи від дитячої Олімпіяди у Львові (роки 1939-44) через театральний „хор де бале" у Львівському оперному театрі (балетмайстрами високої кляси були тоді Віґільєв чи Трегубів) в скорому часі стає Рома Прийма в ряди визначних адептів балетного мистецтва. Перші — здавалося б трудні кроки пройшла Рома Прийма з легкістю, вслід за чим від крилося їй зелене світло до дальших успіхів.

Дальший шлях — диплом з відзначенням Танкового Відділу Музичної Академії у Відні, після чого Рому Прийму запрошено на пост прімабалерини Красового Театру в Інсбруґі. Незвичайно прихильна німецька критика для Роми Прийми була мистецьким пашпортом, що відкривав двері у різні країни Заходу. Зустріч, іспит та праця зі світової слави німецьким хореографом і танцюристом Гаральдом Кройцберґом, мала майже вирішальний вплив на мистецькі уподобання Роми Прийми, та до деякої міри дала напрям її дальшій праці. Від того часу її відношення до танку змінилося. Від зовнішньої форми перейшла до суті, в душу танку. Танець перестав бути для неї тільки рухом, він став мовою, а кожний рух словом. В тому часі Рома Прийма створює одні з кращих своїх креацій-танків, при чому її репертуар постійно доповнює новими танками.

„Узброєна" в багату програму Рома Прийма відбуває турне по всьому майже світі. Перший повно програмний танковий вечір у Лондоні, Парижі і Мадриді зустрівся з дуже прихильними оцінками мистецьких критиків, друкованих на сторінках чужомовної преси. Дістатися під заголовок „Інтернешенел Балет Перлен" має свою вимову для оцінки Роми Прийми. Відбуває подорожі до Туреччини, до Греції, де також влаштовує танкові реситалі, при чому студіює старе мистецтво в Істамбулі, що дало опісля стимул до твору „Ікона", в якому слідні ремінісценції візантійської іконографії. Все це ще більше насвіжує творчість Р. Прийми і вдруге 1962 року вона вінджає у турне до Европи.

Мадрид, Женева, Париж, Віденьр Атени, Мюнхен — всюди публіка з ентузіязмом приймала її танці. Короткі винятки з деяких рецензій у своїй і чужій пресі, дають частинно уявлення про успіхи нашої славної Р. Прийми:

„Українські Вісті" Німеччина: ... Рома Прийма, це мистець, що має усі дані на те, щоб українському танцювальному мистецтву здобути гідне місце в концерті мистецтв висококультурних народів, а для себе славу світового значення". „Християнський Голос", Мюнхен, про виступ Роми Прийми у Відні... „Виступ Роми Прийми це дуже жива сполука танку, ритму, поезії і малюнку сцілених в одно наскрізь артистичною душею, українською душею, мистця-танцюристa". І далі: „Рома Прийма грає кожним фібром своєї живої української душі і веде глядача на вершини мистецького переживання, а чужинцям дає можливість зрозуміти інтимні відчуття і переживання українського народу." „Українське Слово", Париж: „Рома Прийма здобула Париж... Мати публіку в Парижі крізь який проходить все, що є найкращого в світі, в ділянці всіх родів мистецтва — дуже не легко. Рома Прийма за другим разом мала ще більше, як за першим, оплесків і слави. Значить Париж признав її безапеляційно. Ще раз приходите до висновку, що танок чудовий засіб вислову думок та почувань і його перевищує хіба музика, а наше всім доступне слово, відходить на далеко дальший рів, бодай на третій ... розуміється, коли ним засобом володіє справжній мистець".

„Наш Клич", Буенос Айрес ... „правду кажучи танкового пропагандивного українського танку, такого мистця, як Рома Прийма у цій ділянці творчості, таку опору нашого культурного процесу, повинні б утримувати українські інституції, коли б були такі, що мали б відвагу й змогу тим зайнятися". „Українське Слово", Францiя... „Мистецтво Роми Прийми є українським, національним і формою і змістом. Своїми виступами вона демонструє перед чужинцями український мистецький геній, а водночас і минуле України, звичаї, побут тощо і тим робить пропаґанду"... „Журналь де Женев"... Рома Прийма знає досконало клясичний танок, що дає їй можливість половинити всеціло глядачів своїми чарівними креаціями. Вона дала нам доказ своїх талантів, доказ такий грандіозний, що він на довгий час залишиться в нашій пам'яті".

Австрійський щоденник „Курієр" ... „Гостинний виступ української Роми Прийми у театрі „Камершпіле" був показом не тільки строгого, індивідуального, особливого стилю й танцювальних законів, але й власного свого світогляду... Танечниця дуже вміло поєднує національно-фольклорні елементи із технічновиразовими засобами німецького танку віденської школи, Кройцберґа, Марти Ґрагам. Танки Роми Прийми — це властиво казки і повір'я з-над берегів Дніпра". „Ле Гід дю Концерт", Париж ... „Танечний реситаль Роми Прийми інспірований українським фольклором був насолодою одночасно для очей і духа. Ця гарна й розкішна артистка показала нам мистецтво перетілюванням з досконалим мистецьким смаком". „Елефтерія", Атени, Греція... „Головне джерело, яке дає тематику Ромі Приймі, це народні танки й пісні України, її техніка, це синтеза клясичного балету й народних танків, у яких домінує експресійний танок. В її танках гарні рухи, а руки „говорять" прекрасною експресивною мовою. Публіка сприймала її з найбільшим ентузіязмом".

Ми навели тільки малу частину згадок, рецензій чи ентузіястичних оцінок для Роми Прийми за її танечні реситалі. Чужі народи її прийняли, визнали та захопились тією Україною, яку вона їм презентувала.

Треба вірити, що й свої гідно та численною участю оцінять великий труд та працю нашої Р. Прийми-Богачевської на виставі „Квіт Папороті", тим більше, що чистий прибуток з тої високо мистецької імпрези до того доволі коштовної, призначила Балетна школа Роми Прийми заходом якої відбувається прем'єра на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Югославії.

Роман Криштальський

Концерт молодих „умівців" у Філядельфії

Філядельфія. — В суботу 23 травня відбудеться концерт молодшої групи виховaнців Українського Музичного Інституту. Через дошкульний брак відповідного, постійного приміщення для праці УМІ, для праці з дітьми й молоддю, довелось тимчасово відмовитись від окремої години вокального вишколу хору, вдвічі зменшити кількість проб. В обставинах таких прикрих обмежень, Дитячий Хор УМІ, що має в своєму складі 40 здисциплінованих, здібних, з добрим голосовим матеріялом хористів, приготувався все таки до свого чергового виступу. Солістом у цьому концерті дебютуватиме один з найздібніших учнів УМІ, Богдан Головецький. Низка фортепіянових м і н іятюр, приготовлених ним на добрoму академічному рівні, це — вислід солідної, систематичної праці здібного учня.

Концерт відбудеться о 7 год. вечора в залі Українського Горожанського Клюбу при вул. Кларисса та Ровен (Найстави). Для цього концерту буде випозичений рояль фірми „Стайнвей".

Ю. Р.

УКРАЇНСЬКІ АСТРОНОМИ ВИЯВИЛИ АМІЯК В АТМОСФЕРІ ПЛЯНЕТИ САТУРН

Працівники Кримської астрономічної обсерваторії АН УССР О. Бугаєнко, О. Мороженко та ін. виявили через найновіші прилади, що в атмосфері велетенської плянети Сонячної системи Сатурн є газоподібний аміяк. Нові дані мають велике значення для розуміння походження й сучасного розвитку всієї Сонячної системи, в тому й нашої плянети Землі.

Парафія церкви св. Вознесіння в Кліфтоні перед Посвяченням новозбудованого храму

Українська Православна Церква в Кліфтоні, Н. Дж.

Українську Православну Церкву в Пассейку стейт забрав під шлях ч. 21, і вірні змушені були шукати місця під будову нової церкви. Площу знайдено в Кліфтоні при Брод вул. Навкруги церкви й парохіяльного будинку чудовий красвид. На цій площі побудовано величавий храм архітектом і конструктором якого є Ярослав Січинський, і посвячення якого відбудеться 7-го червня. Чину посвячення довершать: Його Блаженство Владика Митрополит Іоан, Високопреосвященніший Владика Архиєп. Мстислав та нововисвячений Владика Марко (Гундяк). На ці величаві торжества крім Владик прибудуть численні священики та гості. Прибудуть і представники УНСоюзу, який своєю 300.000 дол. позичкою спричинився багато до завершення цієї величавої церкви св. Вознесіння.

Кошти цього величавого Божого храму сягають майже одного мільйона дол. Не обійшлося без великої жертвенности вірних, які не жаліли своїх датків і далі жертвують на це велике святе діло.

Було б прогріхом не сказати, що велику працю віддав для цієї цілі предсідник церковного уряду й голова Будівельного Комітету п. Петро Дуткевич, який віддано співпрацював із о. настоятелем митратом Т. Форостієм. Тільки завдяки цій співпраці і Буд. Комітету можна було дочекатися такої радісної хвилини, яка стане не тільки церковним, але й національним святом нашої парафії.

Після посвяти храму відбудеться бенкет у Садел Брук в готелі Марріот Мотор, о год. 3-ій по полудні. 550 квитків на бенкет давно розпродано й багато людей не зможе бути на цьому прийнятті.

Передбачається поставити біля церкви будинок для школи українознавства, залю для імпрез і т. п. Коли це станеться, буде це міцна остоя і прибіжище для вдержання нашої молоді, при рідній нації. Дай то, Боже милий, щоб воно якнайскорше сталося.

Петро Ямняк

Пластунки знову вступають на Стежки Культури

Після однорічної перерви пластові курені старших пластунок та сеніорок „Перші Стежі" знову організують від 15 до 29 серпня ц.р. табір для пластунок понад 16 років „Стежки Культури" на Вовчій Тропі.

Варто пригадати, а тих, хто цього не знає, поінформувати, що табір цей, який відбувається що два роки, має у своїй програмі, побіч звичайного пластування, ще інші завдання, а саме заціkaвити, познайомити, а теж і дати можливість проявити себе пластункам у ділянці літератури, мистецва, музики, журналістики, кіномистецтва і т.п.

Програма має, так би мовити, дві, а то й три „стежки". Запрошені на табір поети письменники, музики, літературознавці, мистці, фільмові оператори й ін. викладами та гутірками знайомлять учасниць із даними ділянками культури та мистецтва. Особиста зустріч не тільки дає можливість поглибити знання, але також наблизити, заціkaвити цими ділянками. Друга „стежка" — це активна творчість. Учасниці мають змогу проявити себе у літературі, музиці, кіновому мистецтві, малярстві, журналістиці. Третя „стежка" — це відвідування галерій, виставок, театру концертів і т.п.

Попередні три табори були не тільки успішні, але здобули собі признання, а навіть захоплення учасниць, як теж викладачів, які дуже цінять зустрічі із молоддю, серед якої напевне найдеться неодна творча одиниця.

Для заціkaвлених подаємо до відома, що зголошення треба надсилати до кінця травня на адресу: M. Helbig, 20 Marshall St., Irvington, N.J.

Оплата: 65.00 дол.

ЩОДЕННИК „ДЖЕРЗІ ДЖОРНАЛ" ПРО УКРАЇНСЬКУ ШКОЛУ

Джерзі Сіті. — Місцевий щоденник „Джерзі Джорнал" помістив напередодні свята 20-ліття Батьківського Гуртка при українській католицькій школі св. Петра й Павла велику фотознімку з чотирьох пань біля прeгарно удекорованого українським розписом посуду. У підписі сказано, що вони працюють, щоб допомогти школі зібрати фонди. На фотознімці видко голову комітету нагород п-ні Р. Санфіліппо, п-ні Галину Білик, — керівницю пань, які приготували страви для 350 гостей, п-ні Неонілю Сохан — відповідальну за мистецьку програму на тому святі та п-ні Д. Фіни — голову Батьківського Гуртка при школі св. Петра й Павла. Як повідомлялось, ювілейне відзначання пройшло з добрим успіхом.

ЗАМІСТЬ ДИСКУСІЇ — „ПРОРОБКА"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ко, Новицький і Цюпа, накинулись, на цькованy жертву — Ол. Полторацького. Ніхто ані писнув на його оборону. Та й сам він, як цього й можна було сподіватися „навіть не спробував боронитись, а навпаки — „визнав критику на адресу редакції та його особисто як головного редактора справедливою, вчасною". У повідомленні згадано, що „президія Правління СПУ ухвалила рішення, спрямоване на усунення недоліків (? — В. Ч.) і хиб у роботі журналу". Але цього „рішення" не надруковано.

Отже, як бачимо, замість сподіваної дискусії вийшла „проробка". Дискусії взагалі в тоталітарному режимі неможливі, бо дискусія потребує волі висловлювання, а там до цього нікого, поза практикою „самвидаву", не допустять.

СВІТОВА РАДА ЗДОРОВ'Я У ЖЕНЕВІ ПРОГОЛОСИЛА кампанію проти куріння тютюну. „За" таку резолюцію висловилося 59 учасників, „проти" не було нікого, а тільки 11 членських держав стрималися. Рада Здоров'я закликає передусім усіх лікарів і ввесь медичний персонал перестати курити, а також, щоб ніхто з учасників різних міжнародних конференцій не курив. Стверджено, що від 1967 року значно зменшилося число курців в Америці.

В ЕСПАНІЇ УРЯД РІШИВ закінчити передчасно університетський шкільний рік. В усіх університетах закриються кемпуси вже 20 травня ц. р., щоб студенти роз'їхалися додому: це один із засобів обережности еспанського уряду, який лякається, щоб 28 травня, коли до Мадриду прийде американський державний секретар Віліям Роджерс задля підписання нового американсько - еспанського договору приязни, не відбулися ворожі демонстрації.

Різне

Real Estate

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 24-го ТРАВНЯ 1970 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 292 Hudson Ave. На порядку: звіти делегатів з 27. Конвенції УНС. Проситься вирівняти вкладки. — Р. Пристай, рек. сек.

НЕДІЛЯ, 31-го ТРАВНЯ 1970 р.

БОСТОН, Масс. Піврічні збори 238-го Відд. зараз по Сл. Божій в Правосл. Церкві св. Андрія. На порядку: Звіт делегатів з 27 Конвенції, звіт з праці Відділу, приєднування членів до Відділу. Проситься чл. прибути на збори. — В. Мигован, гол., В. Литвинов, рек. секр.

Funeral Directors

Праця MALE

Праця MALE

ТАРЗАН, Ч. 6369. Вождь Меду дає дунам місце для поселення

Думаю, Тарзане, що тільки один спосіб може врятувати вимираючих дунів! Ніхто не дасть їм доброї землі!

Яка твоя розв'язка, вожде Меду? Доктор Доміні каже, що мусимо діяти швидко, якщо хтось із дунів має врятуватись!

Залишився тільки один шлях... Я зроблю досить для дунів, на моїй землі — недалеко оселі лікуючих мужів!